

God sprak Hebreeuws

Het Bijbels Hebreeuws wordt wel 'de heilige taal' genoemd. Iemand vertelde: 'toen wij in 1947 in Israël kwamen waren we verbaasd en verbijsterd overal de heilige taal te zien: op de winkels reclame in de heilige taal!' Een ander reageerde: 'het ergste was nog dat de krant ook in het Hebreeuws was - en die lag zomaar bij de WC'. Het oude Hebreeuws, dat eeuwenlang alleen nog maar in godsdienstige context gebruik werd, was nieuw leven ingeblazen. (Daarover vertel ik graag een volgende keer meer.) Tot op de dag van vandaag zijn er ultra-orthodoxen die 'de heilige taal' niet willen gebruiken voor het gewone leven, maar Jiddisj spreken.

Het Bijbels Hebreeuws wordt door veel rabbijnen - en met name in de kabbala (een invloedrijke mystieke stroming, vanaf de 12^e eeuw) - als totaal andere taal gezien, ver boven alle andere talen verheven. Hiermee is alles geschapen. De structuur

Een dertienjarige jongen leest als Bar Mitswa uit de Tora

Met een jad wordt de tora-tekst aangewezen

van de schepping en van de Hebreeuwse taal zijn zijde en keerzijde. De Hebreeuwse woorden geven precies aan waar het om gaat in wat zij benoemen. Als je bv. goed kijkt naar de letters van het woord Adam, dan kun je daar al alles uit lezen wat 'de mens' is en moet zijn. Daarvoor moet je dan kijken naar de getalswaarde (A=1, B=2), de naam (de B heet Beth = huis), de vorm. Zie bv. 'Hebrew letters, the DNA of creation', op Youtube*. Het is verbazingwekkend hoeveel leuke en mooie dingen er met een hoop rekenen en combineren te voorschijn komen!

Voor mij is het hogere wiskunde. Er zijn verhalen waar ik met plezier naar luister, verwonderd over de enorme spitsvondigheid. Maar uiteindelijk zullen we niet op deze manier naar Hebreeuwse woorden moeten luisteren - eigenlijk is het meer kijken! - om er zo allerlei betekenissen uit te destilleren.

Het gaat niet om hoe de taal spreekt, maar om hoe GóD spreekt door middel van deze taal, die op zich niet een hoofdstuk apart is. Hij openbaart zich in het gewone. Hij koos een volk dat in zichzelf niet iets bijzonders was. Het Woord werd vlees (Joh. 1:14), Gods Zoon kwam niet in een heel bijzonder lichaam, maar 'Hij

kwam bij ons, heel gewoon.' Zo is ook het Hebreeuws als taal in wezen een gewone taal. Daarom kan Gods Woord ook goed vertaald worden. Je hoeft geen Hebreeuws te leren om Gods spreken te verstaan. En je hoeft er ook niet heel geleerd of knap of spitsvondig voor te zijn.

Anderzijds - nu God in deze taal gesproken heeft, 'vele malen en op vele manieren' (Hebr. 1:1), is er alle reden om er bijzondere aandacht aan te geven. Vertalingen zijn niet volmaakt. De inhoud, maar ook de vorm, woordspelingen - het is niet één op één weer te geven. De Bijbel in het Hebreeuws lezen kan wel degelijk dichterbij de bron brengen. <

Meer dan Mozes?

In de Joodse traditie is er een typerend verhaal. Het gaat over Mozes die in een visioen terecht komt in het leerhuis van Rabbi Akiva (± 40 - ± 137). Hij zit op de achterste bank en hoort met stijgende verbazing hoe Akiva de Tora uitlegt. Zelfs aan de kroontjes die op bepaalde letters staan ontleent Akiva betekenis. Mozes begrijpt niet waar Akiva het over heeft en raakt in verwarring. Maar hij wordt gerustgesteld als hij hoort dat het onderwijs van Akiva ontleend is aan de leer die God op Sinaï aan Mozes heeft gegeven.

* www.youtube.com/watch?v=od-xkRDw6nK

Wie Israël vergeet zaagt de tak door waar hij op zit

Sinds 2002 vinden de joods-christelijke ontmoetingen van de Christelijke Gereformeerde Kerken plaats in het samenwerkingsverband Centrum voor Israëlstudies, kortweg het CIS.

Het is een samenwerkingsverband tussen drie participanten:

- de CHE (Christelijke Hogeschool Ede)
- de Christelijke Gereformeerde Deputaten "Kerk en Israël"
- de GZB (Gereformeerde Zendingbond)

Daarnaast is op 3 juli 2013 een associatie-overeenkomst getekend

tussen de voortgezette Gereformeerde Kerken in Nederland (vGKN) en het Centrum voor Israëlstudies. Met het ondertekenen van deze overeenkomst zijn ze co-partners geworden. In het statutaire bestuur van de stichting zijn afgevaardigden benoemd vanuit de participerende organisaties.

Directeur is dr. M.C. Mulder

Doelstelling

Het Centrum voor Israëlstudies wil de joods-christelijke ontmoeting bevorderen, zowel in Nederland als in Israël. Deze doelstelling wordt bereikt op het gebied van studie, bezinning en onderwijs, alsmede door het stimuleren van de daadwerkelijke ontmoeting tussen Israël en de kerk.

Doelgroep

- Israël
- Kerken

Achtergrond

- Verminderde aandacht voor Israël en Jodendom
- Toename van het antisemitisme

Uitgangspunten

- Geen vervangingstheologie
- Geen twee-wegen-leer

Kernwoorden

Het karakter van de Joods-christelijke ontmoeting zoals het CIS deze nastreeft, wordt gekenmerkt door de kernwoorden:

luisteren, dienen, getuigen

- **Luisteren** vanwege de overtuiging dat er in deze ontmoeting geen sprake is van eenrichtingverkeer, maar van wederkerigheid.
- **Dienen** vanwege het besef dat er een diep-tragische geschiedenis van vervreemding tussen kerk en Israël achter ons ligt.
- **Getuigen** vanwege de intentie om de ontmoeting niet alleen op een bescheiden, maar ook op authentieke wijze aan te gaan, zonder de christelijke identiteit te verloochenen. Dat betekent dat de naam van Jezus Christus, in wie het leven te vinden is, in deze ontmoeting zal klinken.

Kees van Vianen

De heer Kees van Vianen is directeur/bestuurder van het Landelijk Contact Jeugdwerk Christelijke Gereformeerde Kerken (LCJ)

Verbonden

In de praktijk van ons jeugd- en jongerenwerk is het een zegen dat je regelmatig persoonlijke gesprekken met jongeren mag voeren. Jongeren hebben veel "pure" vragen. Wellicht heeft u ook wel zulke waardevolle gesprekken mogen voeren met jongeren uit uw gemeente. Moedig hen aan om hun vragen te stellen. Schep veiligheid en een geestelijk klimaat zodat ze ook over de brug durven te komen. Door de Heilige Doop zijn de kinderen van de gemeente ónze kinderen en jongeren. Door een écht gesprek komt er een levende verbinding. Dan krijg je een kijkje in het hart van de ander. Het gebeurt wel eens dat zo'n gesprek dankend afgesloten wordt.

De afstand tussen God en mensen wordt overbrugd door samen af te sluiten in de Naam van de Heere Jezus. Jezus de Jood. In alle eerlijkheid moet ik zeggen dat ik het nog nooit heb meegemaakt dat een jongere met mij wilde 'bomen' over de relatie tussen kerk en Israël. Hoogstens komt Israël een keer indirect aan de orde. En dan wordt Israël in een adem genoemd met Syrië, Oekraïne en Noord-Korea.

Als ouderen in de gemeente moeten we ons wellicht afvragen of onze jongeren nog wel verbonden zijn met Israël? Hoe geven we in onze opvoeding concreet vorm en kleur aan onze verbondenheid met Israël? Persoonlijk denk ik dat het tijd wordt dat we er wat aan proberen te doen. De huidige verbinding tussen jongeren en Israël is flinterdun en de (theologische) verwarring groot. Verbinding zoeken tussen jongeren en Israël. Reden voor mij om zo nu en dan een column te gaan schrijven. Want als het waar is dat Israël door God is uitverkoren om tot heil te zijn van de volken, dan knielen we als jong en oud toch zeker samen -in verbondenheid - neer voor de troon van de genade? <